RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.001 van 16 juni 2000
in de zaak A. 85.554/VII-18.902.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bulgaarse nationaliteit, op 30 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing van tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken 16 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoekende partij betekend op 17 mei 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van KEYBOARD(Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster België een eerste maal is binnengekomen op 2 april 1997 samen met haar echtgenoot XXX; dat haar asielaanvraag bij beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 april 1997 en van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 1997 werd afgewezen; dat verzoekster België een tweede maal binnenkwam op 30 oktober 1998 en zich op 10 december 1998 vluchteling verklaarde; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 februari 1999 een beslissing tot weigering van verblijf nam, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 12 mei 1999 bevestigde;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"(...)
Aan betrokkene werd op 22 maart 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 februari 1999.
De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
(...).".

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 52, §§ 2, 4**/**, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, doordat geen rekening werd gehouden met het door verzoekster toegezonden medisch attest van 7 april 1999 en doordat zij niet vooraf werd verhoord, dat verzoekster immers per faxbericht van 7 april 1999 een kopie van het medisch getuigschrift en op 8 april 1999 per aangetekend schrijven het origineel medisch attest liet geworden, waaruit blijkt dat zij wegens ziekte niet in

staat was om op de afspraak aanwezig te zijn, dat verzoekster door het toezenden van dit attest haar wens heeft geuit om gehoord te worden omtrent haar asielaanvraag, dat aldus geen rekening werd gehouden met de onmogelijkheid van verzoekster om op het verhoor van 8 april 1999 aanwezig te zijn;

Overwegende dat verzoekster bij brief van 22 maart 1999 werd uitgenodigd op het verhoor dat zou plaatsvinden op 8 april 1999; dat zij uitgenodigd werd om ingeval van overmacht "enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die zij ter ondersteuning van haar asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal"; dat verzoekster op 8 april 1999 per aangetekend schrijven een doktersattest overmaakte, met de vermelding "incapable de travailler", doch niet de inlichtingen waarom zij werd verzocht conform artikel 52, § 2, 4/, van de Vreemdelingenwet; dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht steun vindt in artikel 52, § 2, 4/, van de Vreemdelingenwet; dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel afleidt uit artikel 1, A (2), van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, doordat zij als etnische Turk in Bulgarije blootstaat aan vervolgingen in de zin van de Conventie van Genève, dat zij ter staving verwijst naar een aantal verslagen inzake de toestand van de mensenrechten in Bulgarije;

Overwegende dat artikel 1 van de Vluchtelingenconventie via artikel 52 van de Vreemdelingenwet werd geïmplementeerd in de Belgische rechtsorde; dat een rechtstreekse schending van artikel 1 van de Conventie

van Genève dan ook niet kan worden ingeroepen zonder tegelijkertijd een schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet in te roepen; dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**)